

עת"א 28089/11/16 - הארון חרירי, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 28089-11-16 חרירי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	הארון חרירי,
נגד	
המשיבה	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

החלטה

לפני עתירת אסיר שעניינה "חופשה חריגה" על מנת להשתתף באירוע חתונת אחותו שאמור להתקיים ביום 17/11/16, בבית הורי הכלה.

נימוקי הבקשה :

- ההשתתפות באירוע החתונה הינה זכות בסיסית של העותר ויעודד את העותר להשתלב בטיפול ובשיקום.
- לאחר האירועים שבגינם נשפט העותר נערכה סולחה. העותר שילם במסגרת הסולחה סכום פיצוי גבוה.
- אחיו של העותר, שנשפט יחד עמו, שוחרר שחרור מוקדם. למרות שהעותר הגיש את בקשתו לגורם המנהלי זה מכבר, הוא לא קיבל כל תשובה עד למועד הגשת העתירה.

תגובת המשיבה :

- קיימת התנגדות של גורמי הטיפול, של גורמי המודיעין בכלא ושל משטרת ישראל. בקשת העותר נדונה ביום 14/11/16 והוחלט לדחותה, בשל מסוכנותו של העותר, התנהלותו והחשש שמא ינצל העותר לרעה את החופשה ואולי אף לא ישוב ממנה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעמדת הגורמים השונים.
- ב"כ המשיבה מפנה לעובדות החמורות המפורטות בכתב האישום המתוקן, שבאורח נס תוצאתן היתה חבלה ופציעה בלבד ולא קיפוח חיי אדם.

- עוד מצינת המשיבה כי לאחר האירוע נשוא כתב האישום, במשך תקופה של יותר משנה, לא הגיע העותר למשטרה למרות שהיה דרוש לחקירה ועל אף עשרות ביקורים בביתו. העותר היה בגדר "עבריין נמלט", בכוונה להתחמק מהדין.
- בפברואר 2015, כשנה וחצי לאחר האירועים, אותר העותר, נערך אחריו מרדף משטרי. במהלך מעצרו, נגח העותר בפניו של השוטר במטרה להמשיך במנוסתו וגרם לפציעתו של השוטר.
- נגד העותר חמ"ן שלילי. הגורמים הממליצים הרלוונטיים מתנגדים כולם.

דין :

"חופשה מיוחדת" הינה פריבילגיה הניתנת לאסיר ולא זכות קנויה.

ברע"ב 7877/10 יובל אביגדור נ' שב"ס (השופט דנציגר) נקבע :

"אכן חתונת אחיו של המבקש הינו אירוע משפחתי חשוב, מיוחד וחד פעמי. יחד עם זאת, למבקש המרצה עונש מאסר, אין זכות קנויה להיות נוכח באירוע זה, ההחלטה בשיקול דעת שב"ס. ככל שזו ניתנה בהתאם לסמכותו, לאחר שקילת כל השיקולים והינה סבירה ומידתית, בית המשפט לא יתערב בה (ראו רע"ב 7424/00)."

הסמכות שניתנה לגורם המנהלי לאשר "חופשה חריגה" בפרק ח' סעיף לח.2, ל"פקנ"צ החופשות" הינה:

"על פי המלצת הגורמים המנויים בפרק ב' סעיף ט', לאחר אימות ובדיקת הטעם לחופשה המבוקשת".

העותר מסווג לקטגוריה ב'1. לפיכך, הגורם המנהלי המוסמך לאשר לו חופשה חריגה הינו : **"מפקד המחוז, או סגנו או קצין ניהול אסירים מחוזי (פרק ח' סעיף לח.3)".**

אישור יציאה לחופשה, כאמור, מותנה בקבלת **הסכמת** אח"מ/קמב"ס ליציאה לחופשה וקביעת התנאים ליציאה לחופשה מטעמים מיוחדים (פרק ח' סעיף לח.4).

הגורמים המנויים בפרק ב' סעיף ט.ה,ו) הם :

- **המלצת** מפקד בית הסוהר או סגנו, לרבות התייחסות למידת הסכנה הנשקפת לציבור או לאסיר במידה שיצא לחופשה ולסיכוי שהאסיר לא יחזור מהחופשה להמשך ריצוי מאסרו.

- חוות דעת חטיבת המודיעין בצירוף **המלצת** אח"מ/קמב"ס.

עמוד 2

עמדת הגורמים הממליצים

ראש תחום טו"ש מציין כי מדובר באסיר בעל דפוסים אלימים, אשר לאורך מאסרו בולטת התנהלותו השלילית. ההתרשמות כי בהעדר גבולות ברורים ומסגרת מכוונת, לא ניתן לאיין את מסוכנותו. עד כה האסיר לא שולב בטיפול מעמיק ומסוכנותו עומדת בעינה. על כן, לא מומלץ על יציאתו לחופשות, לרבות חופשה חריגה.

חוות דעת קמב"ס/אח"מ ממליצה שלא לאשר לעותר חופשה חריגה בנימוק שמדובר באדם מאוד אלים, המרצה את עונשו בגין אירוע אלימות. לאחר אירוע הדקירה בגינו נשפט, לא התייצב האסיר במשטרה לחקירה, למרות עשרות ביקורים שבוצעו בביתו במשך חודשים ארוכים. במהלך הביקורים לביצוע המעצר, הותקפו השוטרים על ידי בני משפחתו במס' הזדמנויות וגם על ידי האסיר. למרות שנערכה סולחה, קיימת עדיין מסוכנות.

התנהלותו השלילית של העותר נמשכה גם בין כותלי הכלא (ידיעה מס' 2229819, ידיעה מס' 2198646, ידיעה מס' 2140378, ידיעה מס' 2140354, ידיעה מס' 2111638, ידיעה מס' 2112444, ידיעה מס' 2062671, ידיעה מס' 1993261 ועוד).

משטרת ישראל מציינת כי עמדתה המתנגדת גובשה לאחר קבלת התייחסות יחידת השטח הרלוונטית. בחוות הדעת מצוין כי התנהלות העותר טרם מאסרו איננה מאפשרת ליתן בו אמון.

ב"כ המשיבה ציינה כי אין להשוות בין העותר לבין אחיו ששוחרר בינתיים שחרור מוקדם, בהפנותה לגזר הדין ממנו עולה שהעותר הינו הנאשם העיקרי.

בכתב האישום המתוקן בו הודה העותר ואחיו תוארו העובדות:

"...על רקע סכסוך ... קבעו השלושה להיפגש... מיד עם הגיעו של מוחמד (המתלונן)... בשלב זה דקר הארון (העותר) בעזרת סכין את מוחמד בגבו מס' פעמים, והמשיך לדקור אותו באמצעות הסכין גם לאחר שמוחמד נפל על הקרקע ובסה"כ דקר הנאשם את מוחמד 10 דקירות בגב, 4 בישבנו ושתי דקירות בזרועו, כאשר איברהים (אחיו של העותר) מסייע לו בכך. כתוצאה מהדקירה נזקק המתלונן לטיפול רפואי ממושך, כולל במחלקת טיפול נמרץ ברמב"ם, לאחר שנגרמו לו פצעי דקירה רבים, נקב בריאה שהצריך נקז וכן קרע בכליה".

עונשו של העותר נגזר ל - 78 חודשי מאסר בעוד שאחיו שסייע לו נדון ל - 36 חודשי מאסר (פחות ממחצית עונשו של העותר).

ב"כ העותר הפנה לעת"א 12857/10/16 שם נעתר בית המשפט לבקשתו של אסיר אחר לחופשה מיוחדת, למרות ששם האירוע היה יותר חמור.

כידוע, יש לדון באופן פרטני בכל מקרה ונסיבותיו. שם דובר בעותר שגילו על גבול הקטניות. בהחלטה שניתנה **בהסכמה**, לאחר שבית המשפט הפלילי שדן בעניינו אפשר לו בהזדמנות קודמת לצאת בתקופת ניהול ההליך הפלילי לאירוע חתונה של קרוב משפחה אחר.

מאחר והגורם הממליץ לא המליץ לגורם המנהלי המחליט על חופשה, ההחלטה המנהלית הינה סבירה, לאור הוראת פקנ"צ המפורטת לעיל.

המלצותיו של הגורם הממליץ, שניתנו במסגרת הסמכות שניתנה לו, גם בהן אין מקום להתערבות לאור מכלול הנתונים שעמדו בפניו. ההתנגדות של הגורמים הממליצים והגורמים שעמדתם נדרשת ושל הגורם המחליט, כולן סברו שיש לדחות את בקשתו של העותר.

לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.